R. 1922.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH
Rzeczypospolitej Polskiej.

WARSZAWA. № 8. 15 kwietnia 1922 r.

TREŚĆ:

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 27 lutego 1922 r.

w sprawie zmiany art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych oraz załącznika № 4 do tegoż artykułu.

Na podstawie przepisów o dadatku za studja wyższe do zasadniczej płacy funkcjonarjuszów państwowych, zawartych w ustawach z d. 13 lipca 1920 r. o uposażeniu tych funkcjonarjuszów (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429 do 435) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp 2) a) art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 77, poz. 521) otrzymuje następujące brzmienie:

„jednej z wymienionych w następującym wykazie kategoryj (załącznik № 4) w jednej ze szkół wyższych tam wyliczonych, przyczem o ile chodzi o szkoły poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem Rosji, studja winny być ukończone przed 1 listopada 1918 r. co do osób przynależnych do jednej z przyznanych Polsce miejscowości Śląska Cieszyńskiego przed 10 sierpnia 1920 r. studja w szkołach wyższych w Rosji winny być ukończone przed 1 października 1917 r. jako datą, od której ustrój tych szkół został zmieniony".

§ 2. Załącznik № 4 do art. 12 wyszczególnionego w § 1 rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Załącznik № 4 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 77, poz. 521).

Wykaz obejmujący uniwersytety i szkoły wyższe, równorzędne uniwersytetowi oraz udzielane przez nie świadectwa (dyplomy).

A. Polska.

Uniwersytety: Jagielloński w Krakowie, Jana Kazimierza we Lwowie, Warszawski, Poznański i Stefana Batorego w Wilnie.

Politechniki: Lwowska i Warszawska.

Akademja Weterynarji we Lwowie.

Akademja Rolnicza w Dublanach (przemieniona na Wydział rolniczo-leśny Politechniki (Lwowskiej) i Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, istniejąca od r. 1911 do 1915 pod nazwą: Kursy Przemysłowo-Rolnicze w Warszawie, a od roku 1916 do 1918 pod nazwą: Wyższa Szkoła Rolnicza w Warszawie.

Akademja Górnicza w Krakowie.

Wyższa Szkoła Handlowa w Warszawie, istniejąca od r. 1912/13 do 1915 pod nazwą: Wyższe Kursy Handlowe im. Aug. Zielińskiego.

Akademja sztuk Pięknych w Krakowie.

Seminarja duchowne djecezjalne w Poznaniu, Pelplinie, Tarnowie, Przemyślu (rzym.-kat. i gr.-kat.) i Stanisławowie (gr.-kat.) oraz zakłady teologiczne X.X. Misjonarzy w Krakowie i O.O. Jezuitów w Krakowie.

Dowodem ukończenia studjów są:

przy studjach teologicznych: a) absolutorjum z całkowitego kursu nauk na jednym z uniwersyteckich wydziałów teologicznych lub w jednem z wymienionych seminarjów djecezjalnych względnie zakładów teologicznych, b) dyplom doktora teologji;

przy studjach prawniczych: a) świadectwa trzech egzaminów rządowych: prawno-historycznego, sądowego i politycznego, b) dyplom magistra praw, c) dyplom doktora praw, d) świadectwo końcowego egzaminu państwowego na wydziale prawa i nauk politycznych Uniwersytetu Warszawskiego i na wydziale prawa i nauk społecznych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie dla absolwentów nauk prawnych uniwersytetów obcych;

przy studjach lekarskich: a) dyplom lekarski lub b) dyplom doktora wszech nauk lekarskich jednego z uniwersyteckich wydziałów lekarskich, c) świadectwo uzupełniającego egzaminu lekarskiego, złożonego przed komisją egzaminacyjną przy Uniwersytecie Warszawskim, d) świadectwo końcowego egzaminu lekarskiego dla absolwentów uniwersytetów niemieckich, pochodzących z ziem polskich b. cesarstwa niemieckiego, złożonego przed komisją egzaminacyjną przy Uniwersytecie Warszawskim;

przy studjach filozoficznych: a) świadectwo egzaminu naukowego dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich, b) dyplom doktora filozofji

przy studjach politechnicznych: a) świadectwo złożenia drugiego egzaminu państwowego, b) dyplom doktora nauk technicznych; przy studjach specjalnych geodetycznych: świadectwo egzaminu państwowego;

przy studjach weterynaryjnych: a) dyplom lekarza weterynaryjnego b) dyplom doktora nauk weterynaryjnych;

przy studjach farmaceutycznych: dyplom magistra farmacji;

przy studjach rolniczych i leśnych: a) świadectwo ukończenia czteroletniego kursu nauk na studjum rolniczem Uniwersytetu Jagiellońskiego b) dyplom studjum rolniczego Uniwersytetu Jagiellońskiego, c) świadectwo egzaminu głównego dawnej Akademji Rolniczej w Dublanach, d) dyplom dawnej Akademji Rolniczej w Dublanach, e) dyplom Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, f) dyplom Wyższej Szkoły Rolniczej w Warszawie, g) dyplom Kursów Przemysłowo-Rolniczych w Warszawie;

przy studjach handlowych: dyplom Wyższej Szkoły Handlowej w Warszawie;

przy studjach w zakresie sztuk pięknych: świadectwo ukończenia studjów, wydane przez Akademję Sztuk Pięknych w Krakowie.

B. Wolne miasto Gdańsk.

Politechnika w Gdańsku: dowodem ukończenia studjów są: a) dyplom inżyniera i b) dyplom doktora inżynierji.

C. Austrja i kraje sukcesyjne.

Uniwersytety: w Czerniowcach, Gracu, Insbruku, Pradze (czeski i niemiecki) i Wiedniu;

Politechniki: w Bernie (czeska i niemiecka) Gracu, Pradze (czeska i niemiecka) i Wiedniu,

Akademja Weterynarji w Wiedniu,

Akademja Ziemiańska w Wiedniu,

Akademje Górnicze w Leoben i Przybramie,

Akademja Eksportowa w Wiedniu,

Akademja Konsularna w Wiedniu,

Akademja dla sztuk plastycznych w Wiedniu.

Samodzielne wydziały teologiczne: w Ołomuńcu, Solnogrodzie i Wiedniu (ewang.); Zakład naukowy teologji izraelickiej w Wiedniu; rzym. kat Seminarja duchowne djecezjalne w całej Austrji i krajach sukcesyjnych

Dowodem ukończenia studjów są:

przy studjach teologicznych, prawniczych, lekarskich, filozoficznych politechnicznych, weterynaryjnych, w zakresie sztuk pięknych oraz studjów specjalnych: świadectwa, jak w szkołach wyższych polskich;

przy studjach górniczych świadectwa dwóch egzaminów państwowych

przy studjach rolniczych i leśnych świadectwa trzech egzaminów państwowych;

przy studjach handlowych—dyplom Akademji Eksportowej w Wiedniu

przy studjach konsularnych—absolutorjum pięcioletniego kursu nauk Akademji Konsularnej.

D. Niemcy.

Uniwersytety: w Berlinie, Bonn, Erlangen, Frankfurcie nad Menem Fryburgu w Badenji, Giessen, Getyndze, Gryfji, Halli, Heidelbergu, Jenie Kilonji, Kolonji, Królewcu, Lipsku, Marburgu, Monachjum, Monasterze Rostoku, Strassburgu (dawny), Tybindze, Wrocławiu i Würzburgu,

Akademja Wojskowo-Lekarska w Berlinie,

Akademje Weterynarji: w Berlinie, Hanowerze, Monachjum i Stutgardzie,

Politechniki: w Akwizgranie, Berlinie, Brunszwiku, Darmsztadzie, Dreznie, Hanowerze, Karlsruhe, Monachjum, Stuttgardzie i Wrocławiu.

Akademje Rolnicze (Landwirtschaftliche Hochschulen): w Berlinie, Bonn, Poppelsdorf, Hohenheim i Weihenstephan,

Akademje leśnicze: w Eberswaldzie, Eisenach, Hann-Münden i Tharandt

Akademje Górnicze: w Berlinie, Claustal i Freibergu w Saksonji,

Akademje Handlowe (Handelshochschulen) w Berlinie, Kilonji, Lipsku, Mannheim i Monachjum,

Akademje Sztuk Pięknych: w Berlinie, Dreznie Düsseldorfie, Karlsruhe, Kassel, Królewcu, Monachjum i Stuttgardzie.

Dowodem ukończenia studjów są:

przy studjach uniwersyteckich: a) świadectwo złożenia egzaminów państwowych dla teologów, prawników, lekarzy i nauczycieli, b) dyplom doktora jednego z wydziałów uniwersyteckich;

przy studjach politechnicznych i górniczych: a) dyplom inżyniera b) dyplom doktora inżynierji;

przy studjach weterynaryjnych: a) świadectwo egzaminu zawodowego (Fachprüfung), b) dyplom doktora medycyny weterynaryjnej;

przy studjach rolniczych: a) świadectwo egzaminu końcowego (Landwirtschaftliche - Abgangsprüfung), b) świadectwo egzaminu zawodowego (Landwirtschaftslehrerprüfung, Wissenschafte Prüfung für Tierzuchtinspektoren, Landmesserprüfung, Kulturtechnische Prüfung, Brauerei-Ingenieur-Prüfung, Examen für Zuckerfabriks Ingenieur Fachlehrerprüfung für niedere Landwirtschaftliche Anstalten);

przy studjach leśniczych: świadectwo egzaminu dyplomowego z leśnictwa;

przy studjach handlowych: świadectwo egzaminu dyplomowego;

przy studjach w zakresie sztuk pięknych: świadectwo ukończenia studjów.

E. Rosja.

Uniwersytety: w Charkowie, Dorpacie (dawny), Helsingforsie (dawny), Kazaniu, Kijowie, Moskwie, Odesie, Saratowie, Petersburgu, Tomsku i Warszawie (dawny); Wyższe Kursy Żeńskie w Moskwie i Petersburgu.

Wojenna Akademja Prawnicza w Petersburgu, Cesarska Szkoła Prawna w Petersburgu, Liceum Aleksandrowskie w Petersburgu, Demidowskie Liceum Prawnicze w Jarosławiu, Cesarskie Liceum Cesarzewicza Mikołaja w Moskwie.

Wojenna Akademja Medyczna w Petersburgu, Żeński Instytut Medyczny w Petersburgu.

Instytuty historyczno-filozoficzne w Petersburgu i Nieżynie, Łazarewski Instytut Języków Wschodnich w Moskwie, Instytut Orjentalny we Władywostoku, Żeński Instytut Pedagogiczny w Petersburgu.

Politechniki: w Helsingforsie (dawna), Kijowie, Nowo-Czerkasku, Rydze (dawna) i Warszawie (dawna); Instytuty Technologiczne: w Charkowie, Petersburgu i Tomsku; Moskiewski Instytut Inżynierów Drogowych i Wodnych (przedtem Cesarski Instytut Inżynierów Komunikacji), Instytut Inżynierów Drogowych i Wodnych w Petersburgu; Wyższa Szkoła techniczna w Moskwie; Instytut Politechniczny w Petersburgu; Instytut Inżynierów Cywilnych w Petersburgu; Instytut Elektrotechniczny w Petersburgu; Żeńskie Kursy Politechniczne w Petersburgu; Konstantynowski Instytut Mierniczy w Moskwie;

Instytuty Weterynaryjne: w Charkowie, Dorpacie (dawny), Kazaniu i Warszawie (dawny);

Instytuty leśnicze i rolnicze w Moskwie, Puławach (dawny), Petersburgu (Instytut leśniczy); Stebutowskie Kursy Żeńskie Rolnicze w Petersburgu;

Instytut Górniczy w Petersburgu, Wyższa Szkoła Górnicza w Ekaterynosławiu;

Akademje Sztuk Pięknych w Petersburgu i Moskwie.

Akademja duchowna (rzym. kat.) w Petersburgu, Akademje duchowne (prawosławne): w Kazaniu, Kijowie, Moskwie i Petersburgu;

Dowodem ukończenia studjów są:

przy studjach teologicznych, prawniczych, lekarskich, historyczno-filologicznych, matematyczno-przyrodniczych, ekonomicznych: dyplom kandydata, dyplom ukończonego (rzeczywistego) studenta, dający prawa do 10 lub 12 rangi urzędników państwowych, dyplom 1 lub 2 stopnia; na wydziałach medycznych: dyplom lekarza; w Instytutach historyczno-filologicznych: dyplom nauczyciela gimnazjalnego; dyplomy oznaczone, jako równorzędne;

przy studjach politechnicznych i mierniczych: dyplom inżyniera (dający prawa do 10 lub 12 rangi urzędników państwowych);

przy studjach weterynaryjnych: dyplom lekarza weterynarji;

przy studjach leśnych i rolniczych: dyplom uczonego agronoma hydrotechnika, leśnika lub inny oznaczony jako równorzędny (dający prawa do 10 lub 12 rangi urzędników państwowych);

przy studjach w zakresie sztuk pięknych: dyplom artysty lub architekta (dający prawa do 10 lub 12 rangi urzędników państwowych).

F. Belgja.

Uniwersytety panstwowe; w Gandawie i Leodjum, Wolny Uniwersytet w Brukseli, Uniwersytet katolicki w Lowanjum;

Akademja Górnicza i Wydział Politechniczny (École de Mines et Faculté polytechnique) w Mons;

Akademja Weterynarji (École de Medecine Veterinaire de l'Etat w Cureghem);

Wyższy Instytut Handlowy w Antwerpji.

Dowodem ukończenia studjów są:

przy studjach teologicznych: świadectwo stopnia licencjata teologj lub prawa kanonicznego;

przy innych studjach uniwersyteckich: dyplom jednego ze stopn państwowych (grades légaux), a nie stopni naukowych (grades scientifiques): doktora, inżyniera i t. p., potwierdzony przez Commission d'enterinement;

przy studjach technicznych: dyplom inżyniera lub chemika;

przy studjach weterynaryjnych: dyplom lekarza weterynarji;

przy studjach handlowych: stopień licencjata lub doktora.

G. Francja.

Uniwersytety w Aix-Marseille, Algerze, Besançon, Bordeaux, Caen Clermont, Dijon, Grenoble, Lille, Lyon, Montpellier, Nancy, Paryżu, Poitiers, Rennes, Strassburgu i Tuluzie;

Ecole Normale Supérieure w Paryżu, École Pratique des Hautes Études à la Sorbonne w Paryżu, École Nationale des Chartes w Paryżu École Spéciale des Langues Orientales Vivantes w Paryżu;

Szkoły techniczne: Ecole Nationale des Ponts et Chaussées w Paryżu, École Nationale Supérieure des Mines w Paryżu, École Politechnique w Paryżu, École Superieure d'Électricité w Paryżu, École Centrale des Arts et Manufactures w Paryżu, École Centrale Lyonnaise w Lyonie.

École Nationale des Mines w St. Etienne, École Spéciale d'Architecture w Paryżu, École Municipale de Physique et de Chimie Industrielle w Paryżu

Institut Nationale Agronomique w Paryżu, École Nationale des Eaux et Forêts w Nancy;

École des Hautes Études Commerciales w Paryżu, École Coloniale w Paryżu;

École Nationale des Beaux-Arts w Paryżu.

Institut Catholique w Paryżu, Wydział Teologji Protestanckiej w Paryżu

Dowodem ukończenia studjów są:

przy studjach uniwersyteckich—z wyjątkiem lekarskich—dyplomy stopni państwowych: a) licencjata lub b) doktora (nie uniwersytecki dyplom doktora);

przy studjach lekarskich tylko państwowy dyplom doktora lub chirurga dentysty;

przy studjach politechnicznych: dyplom inżyniera;

przy studjach specjalnych: odpowiednie dyplomy.

H. Szwajcarja.

Uniwersytety: w Bazylei, Bernie, Fryburgu, Genewie, Lozannie, Neufchatel, Zurychu;

Politechnika w Zurychu.

Dowodem ukończenia studjów są:

przy studjach uniwersyteckich: dyplom licencjata lub doktora, związkowy dyplom lekarski (dla lekarzy medycyny, dentystów lub weterynarzy) albo farmaceutyczny;

przy studjach politechnicznych: dyplom inżyniera lub chemika.

I. Włochy.

Uniwersytety: w Bolonji, Katanji, Genui, Messynie, Neapolu, Padwie, Palermo, Pawji, Pizie, Rzymie, Turynie.

Uniwersytet Gregorjański w Rzymie, Papieski Instytut Biblijny w Rzymie.

Politechniki i akademje weterynarji w Medjolanie, Turynie i Neapolu.

Dowodem ukończenia studjów są:

dyplom doktora (laurea) lub dyplom zawodowy inżyniera, aptekarza i t. p.

J. Wielka Brytanja z Irlandją.

Uniwersytety: w Birmingham, Bristolu, Cambridge, Leeds, Londynie, Oxfordzie, Edynburgu, Glasgowie i Dublinie.

Dowodem ukończenia studjów są:

dyplomy jednego z następujących stopni (z bliższem określeniem umiejętności) bakalaureat (Bachelor), magisterjum (Master) i doktorat (Doctor).

K. Stany Zjednoczone Północnej Ameryki.

Uniwersytety: University of California (Berkeley), Leland Stanford Junior University of Colorado (Boulder, Yale University (New Haven), University of Chicago, North-western University (Chicago), University

of Michigan (Ann Arbor), John Hopkins University (Baltimore), Harward University (Cambridge), State University of Iowa (Iowa City), Columbia University (New-York), University of Pennsylvania (Philadelphia), University of Pittsburgh, Princeton University, Boston University, Cornell University (Ithaca N. Y), New-York University, University of Illinois (Urbana).

Dowodem ukończenia studjów są:

dyplomy: magistra (master) doktora (doctor), na wydziałach prawniczych także świadectwa ze stopni bakalaureatu (Bachelor of Laws) oraz dla nauk technicznych dyplom inżyniera.

Powyższy wykaz zawiera z pomiędzy zagranicznych szkół wyższych i udzielanych przez nie dyplomów jedynie ważniejsze. Władza, przyznająca dodatek za studja wyższe, winna w razie przedłożenia jej dowodów ukończenia zagranicznych studjów wyższych, niewymienionych w wykazie, odnieść się do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego celem rozstrzygnięcia w myśl p. 2c art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 77, poz. 521).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą począwszy od dnia 1 lipca 1920 r. Równocześnie uchyla się rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1920 r. w przedmiocie zmian w spisie wyższych zakładów naukowych, których ukończenie daje prawo do dodatku za studja wyższe do zasadniczej płacy funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 118, poz. 781).

Prezydent Ministrów
a zarazem
Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki

(Dziennik Ustaw № 22 z dn. 3.IV. 1922 r. poz. 183).

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 12 marca 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie przekazania Państwowemu Bankowi Rolnemu administracji funduszami z kredytu, przeznaczonego na pomoc rolną na mocy ustawy o nadaniu ziemi żołnierzom.

Na mocy art. 7 ustawy z dn. 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego oraz art. 7 statutu tegoż Banku (Dz. U. R. P. № 59 poz. 369), zarządza się co następuje:

§ 1. Państwowemu Bankowi Rolnemu przekazuje się administrację funduszami z dwumiljardowego kredytu, przeznaczonego na mocy art. 8 p. 3 ustawy z dn. 17 grudnia 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 4 poz. 18) na pomoc rolną dla żołnierzy.

§ 2. Przy przyjmowaniu i ściąganiu spłat i wszelkich należności z tytułu udzielonych na pomoc rolną pożyczek, winny być odpowiednio stosowane przepisy §§ 2 — 5 rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 10 sierpnia 1921 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie przekazania Państwowemu Bankowi Rolnemu przyjmowania i ściągania należności z tytułu pożyczek, udzielonych przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych na pomoc rolną (Dz. U. R. P. № 70 poz. 470).

§ 3. Na pokrycie wydatków, związanych z czynnościami, wymienionemi w poprzednich §§, Państwowy Bank Rolny pobierać będzie od dłużników dodatek administracyjny w wysokości, określanej zgodnie z art. 12 statutu Banku.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:
Kiernik

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Skarbu:
Michalski

(Dziennik Ustaw № 22 z dnia 3.IV 1922 r. poz. 192).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministra Spraw Wojskowych i Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 12 marca 1922 r.

w przedmiocie pomocy rolnej dla osadnictwa wojskowego.

Na podstawie art. 8 p. 3 i art. 13 ustawy z dn. 17 grudnia 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 4 poz. 18) zarządza się co następuje:

§ 1. Do zakresu pomocy państwowej, udzielanej z funduszu dwóch miljardów na mocy art. 8 p. 3 ustawy o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. r. 1921 № 4 poz. 18), należy:

a) dostarczanie na kredyt w naturze: narzędzi rolniczych, nasion do siewu, ziemniaków do sadzenia i t. p.;
b) udzielanie kredytu w gotówce na: zakup inwentarzy żywych i martwych, nasion do siewu, ziemniaków do sadzenia, oraz na

zakup innych środków, niezbędnych do zagospodarowania otrzymanej ziemi.

§ 2. Z pomocy państwowej, określonej w § 1, korzystać mogą tylko ci osadnicy-żołnierze, którzy przyznaną im na mocy ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego ziemię objęli w faktyczne posiadanie osobiście lub przez zastępców, wskazanych w § 11 rozporządzenia z dn. 23 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 31 poz. 192) i przystąpili do jej uprawy, a nie posiadają własnych środków do nabycia przedmiotów niezbędnych do zagospodarowania otrzymanej ziemi.

Korzystającym z pomocy państwowej na podstawie art. 8 ustawy z dn. 17 grudnia 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom wojska polskiego nie będzie udzielana pomoc rolna na podstawie innych ustaw.

§ 3. Wysokość udzielanej pomocy państwowej zależna jest od obszaru osady żołnierskiej, stanu zagospodarowania, oraz zasobów własnych osadnika i nie może przekraczać rozmiarów, niezbędnych do zagospodarowania otrzymanych gruntów.

Najwyższe normy pomocy nie mogą przekraczać:

przy obszarze do 10 ha użytków rolnych łącznej sumy . .	150.000 mk.
przy obszarze od 10—20 ha użytków rolnych łącznej sumy.	175.000 „
przy obszarze od 20—45 ha użytków rolnych łącznej sumy.	200.000 „

Powyższe normy maksymalne mogą być podwyższone o 50%, jeżeli osadnik wojskowy nie otrzymał przydziału koni z demobilizacji wojska.

Dla tych osadników, którzy w r. 1921 korzystali z pomocy państwowej, pomoc ta w r. 1922 nie może przekraczać sumy 125.000 mk.

§ 4. Przewidzianą niniejszem rozporządzeniem pomoc państwową udziela się tytułem pożyczki. Pożyczki mają być spłacane 1 listopada każdego roku w pięciu równych ratach rocznych i podlegają oprocentowaniu w stosunku 6% (sześć od sta) rocznie, płatnych zgóry. Spłata pożyczki oraz bieg i opłata procentów rozpoczynają się po upływie dwóch lat od dnia 1 listopada tego roku, w którym pożyczka była udzielona.

§ 5. W razie niespłacenia we właściwym terminie rat na pokrycie pożyczki i odsetek dłużnik uiszcza dodatkowe odsetki za zwłokę w wysokości 1-go procentu (1%) za każdy pełny lub rozpoczęty miesiąc zaległości, przyczem całkowita pozostałość kredytu staje się natychmiast wymagalna.

§ 6. Otrzymujący pomoc państwową osadnik wystawia zobowiązanie dłużne. Podpis dłużnika winien być poświadczony przez notarjusza lub starostę. Zobowiązania dłużne osób niepiśmiennych winny być zaopatrzone we własnoręczny znak dłużnika oraz w podpisy dwóch świadków i sporządzone u sędziego pokoju tego okręgu, w którym osadnik otrzymał ziemię.

§ 7. Zarówno kredyt gotówkowy, jak również kredyt udzielony w naturze, winien być użyty przez osadnika wyłącznie na zagospodarowanie otrzymanego gruntu. W razie użycia pomocy państwowej nie na ten cel całkowita suma dłużna staje się natychmiast wymagalna.

§ 8. Podanie o udzielenie pomocy w myśl niniejszego rozporządzenia należy składać do powiatowych komitetów pomocy rolnej (rozp. z dnia 22 kwietnia 1921 r. Dz. U. R. P. № 38 poz. 232).

§ 9. Przyznawanie pomocy rolnej, w myśl niniejszego rozporządzenia, należy do powiatowych komitetów pomocy rolnej w składzie, zwiększonym o:

1) jednego przedstawiciela osadników wojskowych, wyznaczonego przez powiatowy komitet nadawczy z pomiędzy osadników danego powiatu, którzy ziemię otrzymali i przystąpili do jej uprawy;
2) jednego przedstawiciela Ministerstwa Spraw Wojskowych.

§ 10. Do urzędu wojewódzkiego w zakresie państwowej pomocy rolnej dla osadników wojskowych należy:

a) repartycja środków pomocy na poszczególne powiaty;
b) zakup środków pomocy dla powiatów w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz dostarczanie środków tych do powiatów;
c) kontrola nad wydawaniem i magazynowaniem środków pomocy w powiatach;
d) sprawdzanie rachunkowości w powiatach i przedstawianie Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych, po sprawdzeniu, półrocznych sprawozdań rachunkowych z załączeniem wszelkich dowodów rzeczowych.

§ 11. Do starosty w zakresie pomocy państwowej dla osadników wojskowych należy:

a) magazynowanie i wydawanie, na mocy decyzji powiatowego komitetu pomocy rolnej, środków pomocy w naturze, bądź to bezpośrednio, lub za pośrednictwem instytucyj rolniczo-handlowych na podstawie umów zawartych z temi instytucjami i zatwierdzonych przez urząd wojewódzki;
b) prowadzenie księgi uchwał powiatowego komitetu pomocy rolnej, sporządzanie wypisów tychże uchwał oraz przesyłanie ich do Państwowego Banku Rolnego do wykonania;
c) przyjmowanie od osadników zobowiązań dłużnych na udzielony kredyt z tytułu pomocy rolnej i kierowanie tych zobowiązań do Państwowego Banku Rolnego, oraz wypłacanie pożyczek gotówkowych, przekazywanych przez Państwowy Bank Rolny;
d) kontrola nad zużytkowaniem przez osadników wojskowych pomocy państwowej oraz nad spełnianiem przez nich warunków, zastrzeżonych przy udzieleniu tej pomocy;
e) prowadzenie rachunkowości, dotyczącej pomocy państwowej dla osadników wojskowych oraz składanie w terminach 1-go sierpnia i 1-go stycznia sprawozdań rachunkowych wraz z dowodami urzędowi wojewódzkiemu.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc postanowienia rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego oraz Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 23 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 31

poz. 192), odnoszące się do państwowej pomocy rolnej dla osadników wojskowych, udzielanej na podstawie art. 8 p. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego: *Kiernik*

Minister Skarbu: *Michalski*

(Dziennik Ustaw № 23 z dn. 4.IV. 1922 r. poz. 196).

Ustawa

z dnia 24 marca 1922 r.

w przedmiocie zmiany ustawy z dn. 18 marca 1921 r. o przyznaniu kredytu trzech miljardów marek na pomoc rolną.

Art. 1. Artykuł 1 ustawy z dn. 18-go marca 1921 r. o przyznaniu kredytu trzech miljardów marek na pomoc rolną (Dz. U. R. P. № 30 poz. 174) uzupełnia się przez dodanie ustępu drugiego treści następującej:

„Suma niewyczerpana z tego kredytu w roku 1921, nie więcej jednak, niż 500.000.000 marek, może być wstawiona do budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych na rok 1922“.

Art. 2. W artykule 4 wymienionej w art. 1 ustawy z dn. 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 174) wyrazy „do końca roku 1921“ zostają zastąpione przez wyrazy „do końca roku 1922“.

Art. 3. Artykuł 5 tejże ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Wszelkie zwroty z sum, wydatkowanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych z kredytu, przyznanego na mocy niniejszej ustawy, pozostają w okresie budżetowym roku 1921 w całości, zaś w okresie budżetowym roku 1922 do wysokości 500.000.000 marek do całkowitego rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych na cele, w art. 1 i 2 niniejszej ustawy wskazane“.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Skarbu:
Michalski

(Dziennik Ustaw № 24 z dnia 8.IV 1922 r. poz. 198).

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 6 marca 1922 r.

w przedmiocie przekazania Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych zarządu spraw rolnictwa i dóbr państwowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie ust. 1 art. 7 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. № 64 poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Zarząd spraw rolnictwa i dóbr państwowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej wyłącza się z zakresu działania Ministra tej dzielnicy i przekazuje się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

W związku z tem dotychczasowy Departament rolnictwa i dóbr państwowych Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej, który narazie pozostaje w Poznaniu, będzie z chwilą przeniesienia go do Warszawy zlikwidowany, a poszczególne agendy zostaną odpowiednio rozmieszczone w ramach istniejącej organizacji Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki

(Dziennik Ustaw № 24 z dn. 8. IV 1922 r. poz. 204).

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego.

z dn. 21 stycznia 1922 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie udzielania zezwoleń wyjątkowych na zastąpienie osadnika wojskowego w prowadzeniu gospodarstwa na nadanej ziemi przez pełnomocnika lub dzierżawcę.

Celem ustalenia trybu udzielania wyjątkowych zezwoleń na zastąpienie osadnika wojskowego w prowadzeniu gospodarstwa na nadanej ziemi przez pełnomocnika lub dzierżawcę, przewidzianych w ustępie trzecim § 11 rozporządzenia wykonawczego z dnia 23 marca 1921 r. do ustawy o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. № 31, poz. 192), na podstawie art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o na-

daniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. r. 1921 № 4, poz. 18) zarządza się co następuje:

§ 1. Zezwolenia na osiedlenie się dzierżawcy lub pełnomocnika osadników wojskowych, którym przyznany został nadział ziemi, udzielać się będzie tylko w wypadkach wyjątkowych kandydatom o wybitnych zasługach wojskowo-bojowych, o ile niemożność osobistego osiedlenia się tych kandydatów spowodowana jest koniecznością pozostawania w służbie publicznej ze względu na dobro Państwa lub instytucji publicznej i to tylko na czas pełnienia tej służby.

§ 2. Podanie o zezwolenie na zastępcze prowadzenie gospodarstwa wnosi osadnik do Głównego Urzędu Ziemskiego przez Wydział osad żołnierskich przy Ministerstwie Spraw Wojskowych, który podanie petenta zaopatrzone swym wnioskiem, przedłoży Głównemu Urzędowi Ziemskiemu. Podanie te rozstrzygać będzie międzyministerjalna komisja do spraw osadnictwa wojskowego przy Głównym Urzędzie Ziemskim.

§ 3. Do podania (§ 2) należy dołączyć:

a) dowód zakwalifikowania na otrzymanie opłatne lub bezpłatne ziemi (uwierzytelniony odpis świadectwa kwalifikacyjnego),
b) umotywowane zaświadczenie bezpośrednich przełożonych władz lub urzędów o niezbędności pełnienia służby przez osadnika,
c) dowody stwierdzające, że pełnomocnik lub dzierżawca ma wykształcenie rolnicze lub dłuższą, najmniej dwuletnią, praktykę w zawodzie rolniczym,
d) warunki umowy co do zastępstwa względnie dzierżawy, dające zapewnienie należytego zagospodarowania osady.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:
Kiernik

Minister Spraw Wojskowych:
Sosnkowski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

(„Monitor Polski" Nr. 77 z dnia 4 IV 1922 r.)

OKÓLNIK № 425

do PP. Dyrektorów Departamentów, Naczelników Wydziałów, Wojewodów: Białostockiego, Kieleckiego, Krakowskiego, Lubelskiego Lwowskiego, Łódzkiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego, Warszawskiego i Wołyńskiego, oraz Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu urzędów

w przedmiocie

wypłacenia funkcjonarjuszom państwowym jednorazowego dodatku świątecznego.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 30 marca 1922 r. uchwaliła przyznać funkcjonarjuszom państwowym, mającym stałą siedzibę służbową na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, jednorazowy dodatek świąteczny w wysokości 50% uposażenia miesięcznego, składającego się z płacy zasadniczej, dodatku za wysługę lat i za studja wyższe oraz dodatku drożyźnianego, z wykluczeniem jednak wszelkich innych dodatków.

W związku z powyższą uchwałą Ministerstwo Skarbu w okólniku swym z dn. 31 marca 1922 r. № 907/D. B. 7 uprasza o zarządzenie wypłaty w pierwszym tygodniu miesiąca kwietnia 1922 r. jednorazowego dodatku świątecznego w wysokości 50% uposażenia miesięcznego, wypłaconego funkcjonarjuszom państwowym w miesiącu kwietniu r. b., przyczem przy wymiarze tego dodatku dla cywilnych funkcjonarjuszy państwowych należy uwzględnić płacę zasadniczą, dodatek za wysługę lat, dodatek za studja wyższe oraz dodatek drożyźniany do płacy zasadniczej wraz z dodatkiem wyrównawczym dla miast Warszawy i Łodzi, ponadto dla nauczycielstwa szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych również dodatek za trzechlecie i dodatki dla dyrektorów i wizytatorów powyższych szkół, zaś dla sędziów i prokuratorów dodatek starszeństwa; wszelkie inne dodatki nie wchodzą natomiast w rachubę przy wymiarze jednorazowego dodatku (dodatek za kierownictwo, t. zw. dodatek kresowy i inne).

Dodatek jednorazowy świąteczny należy wypłacić w pierwszym tygodniu kwietnia r. b. również pozostającym w czynnej służbie oficerom, chorążym i zawodowym szeregowym, przyczem przy wymiarze tego dodatku należy uwzględnić płacę podstawową, dodatek drożyźniany do płacy podstawowej, należności rodzinne wraz z dodatkiem drożyźnianym do należności rodzinnych, dodatek na umundurowanie oraz kwaterowe. Wszelkich innych należności i dodatków nie należy natomiast uwzględniać przy wymiarze jednorazowego dodatku.

Uprawnionymi do otrzymania jednorazowego dodatku świątecznego są wszyscy funkcjonarjusze państwowi, którzy mają swe stałe miejsce służbowe na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, pozostający na służbie państwowej najmniej od 1 marca 1922 r. i pobierający uposażenie w myśl postanowień ustaw z dn. 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429—436), tudzież pracownicy kontraktowi, pozostający w służbie conajmniej od 1 marca 1922 r., których wynagrodzenie ustalono po myśli zasad, zawartych w ust. 3 zarządzenia Prezydjum Rady Ministrów z dn. 3 marca 1921 r. № 3868, w końcu oficerowie, chorążowie i szeregowi zawodowi, pełniący czynną służbę na obsza

rze Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej od 1 marca 1922 r.

Jednorazowy dodatek świąteczny wypłacić należy również djetarjuszom, tudzież pomocnikom i pomocnicom kancelaryjnym, przyjętym na zasadzie postanowień § 73 rozporządzenia b. austrjackich wszystkich Ministerstw z dn. 25 stycznia 1914 r. (Dz. Ust. P. P. № 21), a ponadto pomocnikom woźnych, zastępcom egzekutorów i kursorów, przyjętym na czas nieograniczony ze stałem wynagrodzeniem miesięcznem, o ile pozostają w służbie przynajmniej od 1 września 1921 r.

Wyłączeni są natomiast od tego dodatku pracownicy kontraktowi, przyjęci na czas w umowie zgóry oznaczony, a nadto ci, których wynagrodzenie umowne jest wyższe od uposażenia urzędnika lub funkcjonarjusza, spełniającego analogiczne lub podobne funkcje, dalej pracownicy sezonowi i czasowi, a wreszcie z pośród funkcjonarjuszów odbywających służbę wojskową poza wiekiem poborowym funkcjonarjusze samotni

Młodocianym pracownikom poniżej lat 18, należącym do kategory niższych funkcjonarjuszów, należy wypłacić tytułem jednorazowego dodatku 50% pobieranego przez nich faktycznie uposażenia.

Wydatek, spowodowany wypłatą jednorazowego dodatku świątecznego, należy księgować na § 1, poz. 1 c, 2 c, 3 c i 4 c, pod nazwą „Doraźne zasiłki“ w budżecie właściwego resortu, w szczególności zaś wydatek odnoszący się do dotatków dyrektorskich i wizytatorskich należy księgować na § 1 poz. 1 c.

Sumy, wypłacone tytułem jednorazowego dodatku świątecznego pracownikom Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, zakomunikują Panowie Wydziałowi Budżetowo-Rachunkowemu Ministerstwa w terminie do 30 kwietnia 1922 r. celem sporządzenia odpowiedniego wykazu dla Ministerstwa Skarbu.

Proszę Panów o niezwłoczne wydanie odpowiednich zarządzeń wykonawczych.

Warszawa, dnia 8 kwietnia 1922 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Ubysz*

Tłoczono w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

№ 17360

Cena 60 mk.